

EL CONSELL NACIONAL CATALÀ
Lluita per la independència dels Països Catalans
i la llibertat del Poble Català

La seva base nacional i democràtica
és el suport del nostre Poble

DELEGACIONS

MÈXIC
VENEZUELA
BRASIL
ARGENTINA

PERÚ
SUISSA
ALEMANYA
FRANÇA

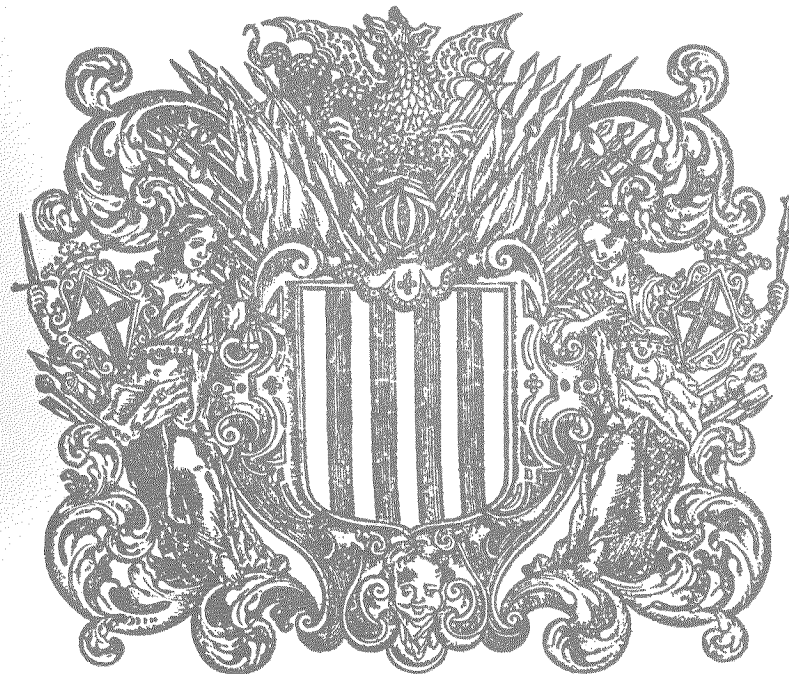
DEPARTAMENT DE FINANCES—
J. Falcó— 68 Crest Road, Londres N.W.2
Carta Nacional— Segells— Cotitzacions

SERVEI D'INFORMACIÓ NACIONAL CATALÀ—
68 Crest Road — Londres N.W.2
Publicacions— S.I.N.C. butlletí desenal d'informació

SOCIETAT CATALANA D'ESTUDIS
INTERNACIONALS
Filial del CNC

SECRETARIA GENERAL
J. M. Batista i Roca, 5 Lyndewode Rd., Cambridge

DECLARACIÓ DE DRETS DE LA NACIÓ CATALANA

**DECLARACIÓ
DE
DRETS
DE LA
NACIÓ CATALANA**

**Aprovada
per la
II CONFERÈNCIA NACIONAL
(Mèxic Juny 1966)**

A LA
MEMÒRIA SAGRADA
DE
TOTS ELS CAIGUTS
PER LES
PÀTRIES LLIBERTATS
AQUESTA EDICIÓ
DE LA
DECLARACIÓ DE DRETS
DE LA
NACIÓ CATALANA
ÉS DEDICADA
OCTUBRE MCMLXVII

L'escut nacional de la coberta és reproducció del que figura a la portada del volum de Constitucions y altres Drets de Catalunya publicat per acord de les Corts de 1702.

La DECLARACIO DE DRETS

que segueix ha estat feta i aprovada per la II Conferència Nacional Catalana inspirant-se en els drets fonamentals inherents a l'existència i personalitat mateixa de tota nació, i situant-se en el moment present de l'evolució del moviment d'alliberament nacional de la nostra Terra.

Avui el principi de la independència és proclamat universalment per l'ONU. Es quelcom que'ns afecta i ens protegeix, i els catalans tenim el dret a acollir-nos a la Declaració Universal feta per les Nacions Unides. No hi ha cap raó per a que constituïm una excepció.

D'altra banda el principi de independència és avui acceptat per quasi tots els partits nacionals i demòcrates catalans. Ja des dels temps de Francesc Macià és l'essència d'Estat Català. La independència és fixada com primer objectiu en la Declaració del Front Nacional de Catalunya de 1960. La Declaració de Principis de la Unió Democràtica de Catalunya de 1963 posa una triple base per a una Confederació Ibèrica, la independència política, la interdependència econòmica i la fraternitat espiritual.

El CONSELL NACIONAL CATALA recull i reafirma el principi d'independència, aspiració avui de la quasi totalitat de la democràcia nacional catalana.

Amb esperit realista, ningú no pot desconèixer, però, que la persecució anti-catalana per l'Estat Espanyol totalitari del General Franco ha provocat reaccions més radicals. Nombrosos catalans, com mesura de seguretat per a la nostra Nació, fonamentada en l'experiència històrica, no tenen confiança en una Confederació i reclamen una completa separació de l'Estat Espanyol.

Si aquesta és la marxa del nostre poble vers el pervenir, no hem de destruir el passat en allò que potser un dia ens pugui ésser útil. Per bé que l'evolució dels esdeveniments històrics l'ha depassat, l'Estatut de Núria, plebiscitat per la nostra gent, resta una expressió del dret d'autodeterminació del poble de Catalunya en un moment donat.

Recordem els mots de Parnell, el cap nacionalista irlandès, que en 1885 deia al seu poble:

"Cap home no té dret a posar fites a la marxa d'una nació. Ningú no té dret a dir al seu poble: "fins ací arribaràs i d'ací no passaràs."

DECLARACIÓ DE DRETS

DE LA NACIÓ CATALANA

Aprovada per la

II CONFERÈNCIA NACIONAL CATALANA

(Mèxic 26 Juny 1966)

PREÀMBUL

Els drets d'una nació deriven de la seva existència i de la seva personalitat. Són drets immanents, inviolables, inalienables i imprescriptibles. Primer entre ells és el dret, no menor que el deure, d'una nació a conservar i protegir la seva existència i a desenvolupar la pròpia personalitat.

Quan en el curs de la seva vida, en l'exercici d'aquest dret i en el compliment d'aquest deure, un poble es troba forçat a canviar els llaços polítics que el lliguen a un altre i assumir una situació pròpia i lliure entre els altres pobles del món, i igual a la d'aquests, tal com el Dret de Gents li dona capacitat per a fer, cal una exposició de les raons en que fonamenta tal decisió.

En el cas dels catalans aquesta exposició és fàcil. El poble espanyol hegemònic que ha assajat de crear un estat centralitzat i uniformitzat a la seva imatge i sota el govern de les seves classes dominants, s'ha esforçat repetidament, des de la introducció de la dinastia castellana entre nosaltres, per a subjugar i destruir el poble català. Es la política destructora de Felip IV, de Felip V el Borbó, dels liberals del segle XIX i de les dictadures militars del XX.

Mai, però la nostra Nació no havia sofert un atac tan dur, llarg i sistemàtic com el genocidi del règim Franco, que coincideix amb la més retrògrada opressió social i política del nostre poble. Aquest genocidi mostra la voluntat deliberada del poble hegemònic de reduir-nos a l'absolut domini del despotisme i de destruir la nostra personalitat, economia i cultura.

Avui les Nacions Unides han definit nous principis del Dret de Gents, tals com la condemna de tota

discriminació, la igualtat de drets entre tots els pobles, el dret a l'autodeterminació i el dret de totes les nacions a la independència. Els catalans, doncs, per a la nostra protecció i per a l'assoliment de la llibertat no podem desconèixer aquesta nova ordenació jurídica de les nacions, sino que la invoquem, ens acollim a ella i volem aplicar-la a la Nació Catalana des d'ara.

Per consegüent, amb l'experiència dolorosa del genocidi, i davant la Justícia i la Història, és el dret i el deure de la nostra generació establir garanties definitives per a la vida i seguretat de la Nació Catalana per tal que mai més no torni a ésser víctima de semblant agressió.

L'acusació contra el règim del general espanyol Franco d'haver comès un crim de genocidi nacional contra el Poble Català es fonamenta en els següents fets:

-Ha proclamat el dret de conquesta militar damunt de Catalunya des de l'entrada de les seves tropes en el nostre territori (Decret de 5 d'Abril de 1938).

-Ha abolit l'autonomia de Catalunya establerta pel dret d'autodeterminació del poble català.

-Ha afusellat el nostre President Lluís Companys, condemnat a mort per un Consell de Guerra de generals de l'exèrcit espanyol.

-Ha abolit totes les institucions de la Catalunya autònoma, en especial el Parlament i el Tribunal de Cassació.

-Ha suprimit tots els organismes municipals elegits pel poble i ofegat tota manifestació democràtica.

-Ha derogat les nostres lleis aprovades pel Parlament de Catalunya.

-Ha intentat destruir la integritat del nostre territori nacional projectant l'anexió de comarques catalanes a territoris enfora de les nostres fronteres.

-Ha privat l'ensenyament de la nostra llengua a l'escola i en tots els centres d'educació i ens ha imposat com a llengua única la llengua dels castellans.

-Ha abolit la Universitat de Catalunya, destruït o perseguit les nostres institucions culturals, privant la recerca i l'estudi del nostre patrimoni cultural.

- Ha interdit l'ús públic i oficial de la nostra llengua.
- Ha prohibit la bandera nacional catalana.
- Ha prohibit el nostre himne nacional.
- Ha enderrocat monuments a la memòria de catalans il·lustres.
- Ha suprimit en bloc tota la premsa en llengua catalana.
- Ha privat o dificultat durant molts anys la publicació de llibres en llengua catalana.
- Ha refusat d'admetre les peticions de milers de catalans a favor de l'ensenyament i ús de la nostra llengua, tot i que les lleis d'aquest règim diuen reconèixer el dret de petició.
- Ha intentat ofegar l'economia catalana i evitar el seu desenvolupament supeditant-la als interessos de la classe dominant espanyola.
- Ha pres una proporció considerable dels estalvis dels catalans per a despendre'ls fora de Catalunya.
- Ha carregat el nostre poble d'impostos despenent tansols una petita part de llur total en serveis públics als Països Catalans, fent així un considerable benefici amb un domini de tipus colonial damunt d'ells.
- Ha mantingut en el nostre territori contingents considerables de policia i forces armades comanades per oficials espanyols per a sotsmetre i aterroritzar la nostra gent.
- Ha imposat governadors, jutges, funcionaris de tota mena, policies i bisbes castellans al nostre poble.
- Ha fomentat, amb intencions adverses, una immigració en massa a la nostra terra, alterant el caràcter i l'estructura de la nostra classe obrera, i exposant el poble català a una baixa del seu nivell cultural i econòmic i a greus perills en el futur.
- Ha negat al nostre poble, així com als altres de l'Estat Espanyol, els més elementals drets humans i totes les llibertats democràtiques.
- Ha refusat a obrers i estudiants la llibertat de sindicar-se.
- Ha detingut, torturat, empresonat, sentenciat, penyorat, exiliat i afusellat multitud de catalans.

Davant d'aquesta sistemàtica persecució, el poble català s'atura a reflexionar sobre les conseqüències d'aquesta insensata política i sobre el profit que li reporta la supeditació a Castella.

Antics nexes han estat trencats, un estat de ressentiment i de malfiança ha estat creat entre catalans i bascs, i el poder central. La política seguida durant una generació continuarà provocant reaccions en el futur fins a dissoldre definitivament els lligams d'aquests pobles amb l'Estat Espanyol d'avui. Després de l'obra destructora de Franco les relacions entre els pobles ibèrics ja mai més no podran tornar a ésser com abans. L'Estat Espanyol creat per Castella des de l'entrada dels Borbons deixarà d'existir.

Per a entrar en aquesta nova etapa històrica cal que els catalans preparem una reconstrucció basada en noves estructures estatals i socials. Els Drets de la Nació Catalana a continuació proclamats en són el fonament.

PROCLAMACIÓ DE DRETS

ELS CATALANS, davant del Dret i de la Història, apellant a l'opinió pública mundial i a les supremes autoritats internacionals, protestant i cercant redreç dels greuges que en l'opressió ens han estat fets i per a donar constància dels drets imprescriptibles de la NACIÓ CATALANA solemnement

DECLAREM I PROCLAMEM

Que nosaltres ELS CATALANS

RESOLTS

a preservar les generacions futures del flagell de les repetides persecucions que han infligit al nostre Poble greus dolors i sofriments i dels intents de genocidi per a destruir-lo,

a condemnar la subversió, les guerres civils i el domini per la força,

a reafirmar la nostra fe en els Drets fonamentals de l'Home, en la dignitat, la valor i la llibertat de la persona humana, en la igualtat de drets de tots els homes i dones, així com en la igualtat sense discriminació entre tots els pobles grans i petits,

a crear un règim estable per al manteniment de la Justícia i del respecte al Dret, a les Lleis i als pactes,

a assegurar la llibertat, la seguretat i el desenvolupament dels Països Catalans dins els principis del Dret de Gents,

a fomentar el progrés social i les millors condicions de vida així com la llibertat i la democràcia dins el Poble Català,

I AMB AQUESTES FINALITATS

DECIDITS

a practicar i a requerir la tolerància i el respecte mutual entre els pobles peninsulars per tal que puguin viure en pau i en llibertat com a bons veïns,

a establir, en igualtat de drets i en absència de tota hegemonia i dependència en qualsevol sentit, una comunitat amb les altres nacions de la Península per a la gestió dels interessos generals que permeti la cooperació de totes,

a assegurar la llibertat, el benestar i el progrés econòmic i social de cadascuna,

i a contribuir activament a la pau i a les bones relacions internacionals amb els Estats i les organitzacions europees i mundials.

En conseqüència, doncs,

ELS CATALANS

ACORDEM PROCLAMAR

ELS DRETS DE LA NACIÓ CATALANA

I

1. — En el moment d'ésser conquerida per les armes en 1714 i en 1939 Catalunya era una nació lliure.

2. — Ni una conquesta militar ni un domini basat en ella no tenen força jurídica, ni en temps de Felip V ni en temps del General Franco, per a privar la Nació Catalana de la seva personalitat nacional, sobirania i drets. Tampoc no donen cap valor legítima al règim fonamentat en la conquesta militar, ocupació i domini per la força.

3. — La Nació Catalana, tot i la seva sotsmissió forçada a un Estat aliè, mai no ha perdut, cedit ni renunciat la seva personalitat nacional ni la seva capacitat com a subjecte de drets, sino que amb repetides manifestacions del seu dret a l'autodeterminació ha mostrat la seva voluntat de tornar a ésser lliure i de governar-se a sí mateixa.

4. — La Nació Catalana declara nul i sense valor tot títol d'un poble aliè a dominar-la basant-se en el dret de conquesta militar (Decret de Nova Planta i Decret del General Franco, 5 d'Abril 1938) i totes les conseqüències jurídiques i polítiques derivades d'aquest pretès dret. La Nació Catalana, doncs, es considera lliure de tot lligam imposat per la força militar, o derivat d'ella, contra la seva voluntat.

II

1. — Els Països Catalans formen una unitat nacional basada en la història, llengua i cultura, interessos actuals, i en la lliure voluntat del poble. En tota solució futura una relació política haurà d'ésser establerta entre els Països Catalans.

2. — En els Països Catalans la sobirania resideix en el poble català.

3. — La Nació Catalana és la única font de poder per a disposar d'ella mateixa, i decidir el seu futur, la seva llibertat i el seu govern. Aquest és el fonament del seu dret a l'autodeterminació.

4. — La Nació Catalana, d'acord amb els seus drets immanents, s'acull a la Declaració de les Nacions Unides sobre el Dret de tots els Pobles a la Independència i afirma la igualtat dels seus drets amb els dels altres pobles.

5. — La llengua catalana té drets iguals als de tota altra llengua. La cultura catalana per a desenvolupar-se, servir el poble i contribuir al progrés humà ha de gaudir de plena llibertat.

III

1. — Els Catalans fem constar nostra decisió de que la Declaració Universal de les Nacions Unides i el Conveni del Consell d'Europa sobre els Drets de l'Home tindran força de llei sense limitacions dins l'Estat Català.

2. — Els Catalans proclamem que no hi pot haver llibertat nacional i política de la nostra Terra sense llibertat i justícia social per al nostre Poble.

3. — Tota família als Països Catalans ha de tenir dret com a mínim a unes condicions de vida que garanteixin la seva dignitat humana en l'habitació, l'educació dels fills, els serveis i assegurances socials i el retir, així com la seva llibertat econòmica i social sense privilegis de classe.

IV

1. — La Nació Catalana desitjant, sense limitar en res la seva sobirania, viure en pau i harmonia amb totes la nacions veïnes, i condemnant l'ús de la força entre elles, proclama que una reconstrucció d'Ibèria, democràtica, sòlida i estable tansols podrà bastir-se damunt dels principis bàsics de

—establiment de règims democràtics en totes les nacions ibèriques,

—abolició de tota hegemonia, supeditació i discriminació entre elles,

—igualtat de drets entre totes les nacions ibèriques, en cap aspecte depenent les unes de les altres, i respecte mutual entre elles,

—cooperació en una comunitat lliurement pactada i en la interdependència de totes elles per a la gestió en comú dels afers d'interès general.

2. — Una fórmula política d'aplicació pràctica d'aquests principis bàsics seria una Confederació Ibèrica, lliurement pactada entre estats sobirans, independents i únicament interdependents en les competències d'interès general.

3. — Aquestes úniques competències generals serien la política internacional, la defensa i els interessos econòmics comuns, i solament en els aspectes d'aquestes competències que no siguin d'interès particular d'un dels estats o d'interès internacional definit pel Consell d'Europa, l'Organització de les Nacions Unides o altre organisme internacional.

4. — Els membres de la Confederació essent estats sobirans i independents podrien tenir representació directe en les organitzacions internacionals.

5. — L'oferta d'ingressar a una Confederació Ibèrica de pobles independents i interdependents no limita en res el dret d'aquests pobles a separar-se eventualment de la Confederació per justes raons en virtut de llur dret d'autodeterminació.

V

1. — Els Catalans reconeixem que no hi ha cap raó per a imposar als nostres Països solucions limitades a la Península. Per al dia en que Europa es constitueixi, com nosaltres propugnem, en una ampla federació d'ètnies, la Nació Catalana reivindica el seu dret a ocupar el seu lloc entre elles i a integrar-se directament a la Federació Europea.

2. — La Nació Catalana ha de mantenir sempre l'avançada dins la Península dels corrents polítics i socials moderns, de l'esperit i de la civilització europea, més encara avui amb el gran moviment d'integració d'Europa.

2. — Les resolucions que precedeixen la Proclamació de Drets segueixen quasi literalment la Carta de les Nacions Unides.

3. — El paràgraf I de la Proclamació de Drets resum la doctrina de la Comissió de Dret Internacional de l'ONU en la seva sessió del Gener de 1966 declarant que és nul tot tractat imposat per la força militar en violació dels principis de les Nacions Unides. Els Decrets de 1716 i 1939 contra Catalunya no són tractats entre dos pobles sino, pitjor, la simple imposició unilateral de l'un per la força militar damunt de l'altre.

4. — L'art. 2 del par. II és l'art. 2 de l'Estatut de Núria plebiscitat pel poble català.

5. — L'art. 4 del par. II és conseqüència de la promesa del Ministre franquista Castiella a les colònies espanyoles de l'Àfrica de reconèixer llur independència en virtut de la Declaració de l'ONU aprovada per l'Assemblea General el 14 de Desembre de 1961. (Aquesta Declaració és reproduïda ací en Anex).

El mes de Juny de 1965 Bonifaci Ondó Edú, President del Consell de Govern de Guinea, manifestà davant del Comitè de Descolonització de les Nacions Unides: "Pot deduir-se fàcilment de tot allò que he dit que, acceptat el principi d'autodeterminació, no tenim cap obstacle per a demanar la independència, si així ho desitgem. I, ja que'n parlem, vull declarar que aquesta és una aspiració amb arrels evidents en el cor del meu poble . . . Desitgem la independència, inclús demà mateix." I després, en arribar a Fernando Poo, va dir al poble el dia 1 de Juliol: "Espanya ens ha ofert la independència el dia que Guinea la demani. Espanya complirà la seva paraula."

6. — El par. IV exposa les bases normals de tota federació o confederació. S'hi parla d'Ibèria per tal d'obrir portes a Portugal. Aiximateix fa referència a Portugal l'art.4.

7. — El par. V recull els corrents europeistes que avui hi ha a Catalunya i el corrent de l' "Europa de les Etnies" extès entre molts cercles europeistes.

NOTES

1. — El Preàmbul segueix les Declaracions de Drets i d'Independència dels Estats Units en 1774 i 1776. Aquestes Declaracions ja exerciren una influència en els orígens del catalanisme. Valentí Almirall proposà un text recullint els greuges dels catalans inspirant-se en la històrica Declaració americana redactada per Jefferson. (Lo Catalanisme, Part I, Cap. V)

A N E X
Declaració Sobre la Independència
aprovada per l'Assemblea General de les
Nacions Unides
el dia 14 de Desembre de 1961

I. — La sotmissió dels pobles a una subjugació, dominació i explotació aliena constitueix una negació dels drets humans fonamentals, és contrària a la Carta de les Nacions Unides i és un impediment per a promoure la pau i la co-operació mundial.

II. — Tots els pobles tenen el dret d'auto-determinació. En virtut d'aquest dret ells determinen lliurement llur situació política i lliurement prossegueixen llur desenvolupament econòmic, social i cultural.

III. — Una insuficient preparació política, econòmica, social o d'educació no pot servir mai de pretexte per ajornar la independència.

IV. — Tota acció armada o les mesures de repressió de qualsevol mena dirigides contra pobles no independents han de cessar per tal de permetre que els dits pobles exerceixin pacíficament i lliurement llur dret a la completa independència, i la integritat de llur territori nacional ha d'ésser respectada.

V. — Mesures han d'ésser preses immediatament en els territoris sota tutela, en els no-autònoms i en tots els altres territoris que no han assolit encara la independència per a transferir tots els poders als pobles d'aquests territoris, sense cap condició ni reserva, d'acord amb llur desig i voluntat lliurement expressada, i sense cap distinció per raó de raça, creència o color, per tal de posar-los en situació de gaudir de completa llibertat i independència.

VI. — Qualsevol intent dirigit a la ruptura total o parcial de la unitat nacional o de la integritat territorial d'un país és incompatible amb les finalitats i principis de la Carta de les Nacions Unides.

VII. — Tots els estats(*) haurán d'observar fidelment i estrictament les prescripcions de la Carta, de la Declaració Universal dels Drets de l'Home i de la present Declaració en una base d'igualtat, de no-intervenció en els afers interiors de tots els altres estats i de respecte als drets sobirans de tots els pobles i a llur integritat territorial.

(*) Recordem que l'Estat Espanyol és membre de les Nacions Unides.